

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010138
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617010138.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou v trestnej veci obžalovaného H. Y. nar. XXXX pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.01.2018, takto

rozhodol:

obžalovaný
H. Y. narodený XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V.,
V. XXXX/X

sa uznáva vinným, že:

dňa 28.08.2016 v Topoľčanoch na ul. Obchodnej pri budove pošty si zapožičal od H. R. mobilný telefón zn. iPhone 6, striebornej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX za účelom vykonania telefónneho hovoru, pričom tento telefón poškodenému H. R. nevrátil a tento si prisvojil tým, že ho dňa 01.09.2016 v Topoľčanoch pri obchodnom centre JUH odpredal inej osobe za sumu 50,-Eur, čím spôsobil H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX škodu vo výške 382,40 Eur,

teda:

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

tým spáchal:

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá:

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 odsek 1 Trestného zákona súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Okresná prokuratúra v Topoľčanoch pod sp.zn. Pv/81/17/4406 dňa 04.05.2017 podala na obž. H. Y. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, poškodeného H. R., svedkov E. D., R. E., znalca Doc. Ing. Ivana Nepraša CSc., ako aj oboznámením sa ostatného spisovaného materiálu a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania v ktorej uviedol, že si je vedomý svojho konania, že si prisvojil mobilný telefón iPhone 6 striebornej farby, ktorý mu dňa 28.08.2016 okolo 6,00 hod zapožičal H. R. pri Pošte v Topoľčanoch. Nemal v úmysle telefón nevrátiť, chcel si iba zatelefonovať s tým, že telefón následne vráti, avšak keď sa o polhodinu vrátil. Tak už pri pošte poškodený R. nebol. Poškodenému nechal vak, keď mal doma telefón asi 4 dni a poškodený mu vak nevrátil, tak si myslel, že si vak ponechal a on si za to ponechal telefón, preto ho následne predal E. za 50,-Eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.07.2017 ofutoval svoje konanie, ku ktorému sa doznal, avšak namietal výšku stanovenej škody.

Svedok - poškodený H. R. uviedol, že dňa 28.08.2016 v čase medzi 6,00 hod. - 6,30 hod. požičal svoj mobilný telefón iPhone 6 obžalovanému, ktorý si chcel zatelefonovať. Na telefóne mal kódovanú obrazovku, kde zadal svoj kód, čo obžalovaný asi videl a zapamätal si ho. Potvrdil, že bol dosť opitý, ale určite nedovolil obžalovanému odísť s jeho telefónom preč, dovolil mu len telefonovať, určite mu ho nedal s tým, že si ho môže ponechať. Obžalovaný mu nedal žiaden vak ako zálohu. Telefón mal asi 6 mesiacov - 1 rok, dátum zakúpenia bol uvedený na krabici od telefónu, ako i faktúre, on ho kúpil asi mesiac pred skutkom od kamaráta za 400,-Eur, doniesol mu ho z Anglicka.

Svedkyňa E. D. uviedla, že koncom leta 2016 bola ráno po diskotéke okolo 6,00 hod s obžalovaným pri pošte, kde je voľná wifi, prišiel k nim neznámy chalan, dosť značne opitý, ktorému vypadol z vrecka telefón iPhone, ktorý mu podali. Potom sa obžalovaný spýtal, či by si mohol zatelefonovať. Ten chalan mu odblokoval obrazovku a povedal, že si môže zavolať koľko chce a podal obžalovanému telefón. Obžalovaný si položil vak, ktorý nedával ako zálohu a telefonoval trochu ďalej, pričom sa prechádzal, išiel poza terasu a zrazu ho nebolo. Ona zostala pri poškodenom. Keď sa po desiatich minútach obžalovaný nevrátil, prišli kamaráti poškodeného, ktorým uviedla, čo sa stalo a títo poškodeného odniesli preč, ona išla na autobus a vak, ktorý nechal pri nej odovzdala B. L., aby ho vrátila obžalovanému.

Svedok R. E. uviedol, že niekedy v lete mu obžalovaný ponúkol telefón, asi mu hovoril, že ho našiel. Zaplatil za telefón 50,-Eur a o týždeň mu ho zobrali policajti. Obžalovaný mu povedal heslo, ktoré si potom on zmenil.

Vzhľadom na to, že vo výpovedi svedka sa objavili rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania na návrh prokurátora, v ktorej uviedol, že 01.09.2016 stretol o 8,00 hod obžalovaného, ktorý pri bežnom rozhovore vytiahol mobilný telefón zn. iPhone 6, strieborný a spýtal sa, či by nevedel, kto by telefón kúpil. Ponúkol obžalovanému, že ho kúpi, dohodli sa na cene sumu 50,-Eur. Pýtal sa obžalovaného, či nie je kradnutý, tvrdil, že nie. Telefón bol bez nabíjačky, dal do neho svoju SIM kartu a keď ho začal používať, prišli policajti s tým, že je kradnutý a zobrali mu ho.

K rozporom vo výpovedi uviedol, že už si to nepamätal ako to bolo, mohlo to byť tak, ako vypovedal v prípravnom konaní.

V prípravnom konaní znalec z odboru elektronika slaboprúdová, odvetvie odhad hodnoty elektrických a elektronických zariadení Doc. Ing. Ivan Nepraš, CSc. vypracoval znalecký posudok na stanovenie všeobecnej hodnoty mobilného telefónu zn. iPhone 6, striebornej farby, IMEI: 352 071 066 174 884 ku obdobiu od 28.08.2016 do 01.09.2016, ktorý predniesol aj na hlavnom pojednávaní, pričom z jeho záverov vyplynulo, že všeobecná hodnota ku dňu 28.08.2016 je vo výške 389,50 Eur a ku dňu 01.09.2016 vo výške 382,40 Eur. Pri určení hodnoty sa vychádza z východiskovej hodnoty, čo je obvyklá cena pre predmet v čase a mieste. V prílohe 2 posudku bola cena rôzna v určitých časových obdobiach, v danom čase bola cena 500,-Eur, z ktorej sa vychádzalo. Cez program podľa IMEI telefónu zistil, kedy bol daný model uvedený na trh výrobcom, v druhom kvartáli 2013 a uviedol i vývoj cien na slovenskom trhu. Konštatoval, že všeobecná hodnota je závislá na dobe používania, odkedy bol telefón daný do

prevádzky, nie od toho, či bol používaný a akú dobu a pokiaľ by mu bol vyšetrovateľom poskytnutý telefón, teoreticky by mohol určiť bližšiu cenu. V softvéri telefónu je čas používania, avšak toto je aktívne používanie, telefón môže byť zakúpený, majiteľ ho môže mať rok a používa mesiac, pričom vychádzal pri určovaní ceny od doby, kedy bol telefón aktivovaný bez ohľadu na to, či bol alebo nebol používaný. Dobu aktivácie stanovil na dobu, kedy takýto telefón prišiel na trh t.j. 1 rok.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 Tr. por. prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise.

Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodeného H. R. ako i svedkov D. a E.. Poškodený R. ako i svedkyňa D. zhodne potvrdili, že poškodený bol požiadaný obžalovaným, aby mu zapožičal telefón za účelom uskutočnenia hovoru, poškodený R. telefón za týmto účelom zapožičal obžalovanému pričom priamo pred obžalovaným i odblokoval telefón. Následne svedkovia potvrdili, že obžalovaný telefonoval, zašiel však za terasu a odišiel i s telefónom. Tvrdenie obžalovaného, že zanechal poškodenému vak ako protihodnotu telefónu nebolo v konaní preukázané. Svedkyňa D. potvrdila, že obžalovaný si vak položil na zem, keď odišiel s telefónom, ona vak zobrala a odovzdala B. L., aby ho táto dala obžalovanému. R. E. potvrdil, že obžalovaný mu ponúkol, na odkúpenie iPhone 6 za dohodnutú sumu 50,-Eur, ktorú i vyplatil obžalovanému, ktorý mu telefón následne odovzdal. Obžalovaný nepopieral spáchanie skutku, popieral výšku škody t.j. hodnotu telefónu v čase skutku. Za účelom zistenia hodnoty telefónu bol vypracovaný znalecký posudok, v ktorom ustál znalec všeobecnú hodnotu telefónu v danom čase v sume 382,40 Eur. Pri určení výšky škody pri majetkových trestných činoch je potrebné pri ustáľovaní výšky škody vychádzať z trhnej ceny veci, ktorá je predmetom útoku, a to v čase spáchania činu (NS SR sp.zn. 3Tz/89/1970). Vzhľadom k tomuto súd vychádzal pri určení výšky škody zo znaleckého posudku a túto ustálil vo výške tak, ako je uvedené v obžalobe v sume najmenej 382,40 Eur, čo bola všeobecná hodnota telefónu podľa znaleckého posudku a to i vzhľadom na vyjadrenie znalca, ktorým na hlavnom pojednávaní zdôvodnil, ako určil cenu telefónu.

Je teda nesporné, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak malú škodu. Po právnej stránke súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Zavinenie obžalovaného k tomuto skutku je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, čomu nasvedčuje i skutočnosť, že obžalovaný úmyselne si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, ktorú následne odpredal svedkovi E..

Pri hodnotení osoby obžalovaného bolo zistené, že z miesta bydliska nie obžalovaný bližšie hodnotený, nemá žiaden záznam v registri priestupkov. V registri trestov má žalovaný 2 záznamy, v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany spisová značka 2T/88/2015, doručeným dňa 19.10.2015 bol uznaný vinným podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, so skúšobnou dobou 1 rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2015 a skúšobná doba plynula od 29.10.2015 do 29.10.2016.

V predmetnej veci sa stal skutok dňa 28.08.2016 t.j. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia predchádzajúceho odsúdenia, avšak obvinenie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanému vznesené dňa 30.01.2017 t.j. po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, do úvahy neprichádza postup podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona, nakoľko proti obvinenému sa nevedlo v skúšobnej dobe trestné stíhanie za iný trestný čin a preto podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona, došlo vo veci spisová značka 2T/88/2015 do roka od uplynutia skúšobnej doby k osvedčeniu.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovala konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym

páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a. Obžalovanému ukladal súd trest za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona) spáchanie skutku doznal, oľutoval), zistenej priťažujúcej okolnosti podľa §37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, ukladal podmienený trest odňatia slobody vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby až dva roky a uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona bola ustanovená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Súd má za to, že takto uložený trest je primeraný a splní svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.